

LEXICON ORIENTALE,

HEBRAICUM, SYRIACUM, ÆTHIOPICUM,
CHALDAICUM, SAMARITANUM, ARABICUM.

א

אֶלְבָא ad cor. אֲרֹישָׁא super caput.

Æth. אָ: & אָ: in fine vocum est particula sollicitudinem & admirationem indigitans. Matth. 22. 4. נָעָם: &c. cap. 27. 19. ΟΦΛ: Nonnunquam redundat. Apoc. 3. 15. &c.

אָ: Heus, Particula vocandi.

אָ: Partic. insepar. Non, nequaquam: ne, Act. 5. 26. c. 16. 6. c. 19. 31. It. nonne. Matth. 16. 9. אָקָ: idem.

אָ: O. Particula increpantis. Luc. 9. 41. c. 12. 20. c. 24. 25. It. Approbantis, Euge. Luc. 19. 17.

Arab. אָ Particula inseparabilis: 1. Vocabula propinqui, O. c. c. n, vel a: simili vero אָ addita,

remotioris: אָ O, heus. 2. Interrogativa, An, num? & cum pleonastico, אָ Anne? 3. Disjunctiva, Sive, num; scil. cum sequitur alterum membrum, cui loco τε | prefigitur אָ.

Ita & in disjunctione Interrogativa fit, ut:

Num Zeidus apud te est, an vero Amrus.

4. Interjectiva dolentis, Heu, ah. i. q. אָ. 5. Dubitativa, Num suscipiatur? Nassar. 19. 57. va אָיעֵל Bd.

אבָב

Hebraic & Chaldaic, סְרִיס Syris, & Samaritanis, סְרִיס Arabibus, Arithmetica nota est Unitatis.

Nominibus pref. xum Talmudicis, significat Ad, Apud, Super, ut; ad ostium. vide בְּבָב.

super caput.

Æth. אָ: & אָ: in fine vocum est particula sollicitudinem & admirationem indigitans. Matth. 22. 4. נָעָם: &c. cap. 27. 19. ΟΦΛ: Nonnunquam redundat. Apoc. 3. 15. &c.

אַיִלָּחַ & אַלְמָחַ Cibus ex carne vivuli cum cute; aut jus Alficbegi infrigidatum & defœcatum, aut tale quid &c. Bd. Peregr. Caro cruda aceto imposita.

אַוְסָה v. אַיִלָּחַ & אַוְמָה

אַיִלָּחַ v. אַיִלָּחַ & אַוְפָה v. אַפָּה

אַוְרָה וְרָסָה v. אַרְעָם

אַזְדָּגָה Hoc nomine olim appellata est Ægyptus. BB. v. Selden. de D. Syr. p. 148.

אַרְאָה Persice dici scribit B. Arach, quicquid juxta vel supra aliud ordine ponitur, peculiariter lateres. Convenit אַרְאָה regula, imbrex. Aliis per nonnihil Persicum. T. scribitur אַרְאָה: v. etiam אַרְאָה in אַוְרָה.

אַרְעָם Arum. B. B. i. q. Avicen. ii. 377. faba Ægyptia, de qua vi. P. Alpin. p. 101: sed præ omnibus fusissime Banhin. 2. p. 278. & T. 3. p. 766.

אַרְעָם Insignis hæretici nomen. B. B.

אַבָּה & אַבָּה Sam. אָבָה v. אַבָּה.

Ch. Quintus mensis est a Martio incipiendo, nostro plerumque respondens Julio. Esth. 3. 7. Targ. sec. Hujus die 9. Iudei servavit Jejunium desolationis Jerusalēm a Chaldais factæ, & vesperi ante hunc diem ad סְעִירִב se accingentes, calceos exiunt, candelas omnes præter unam Lectori reliquam removent; sic nudis pedibus in pavimento orant, Threnosque Jeremiæ legunt. 15. die τε אָבָה convivantur, & credunt mitigatam fuisse captivitatem Babyloniam. Schindl.

Talmud. Est habitus, vel ornamenti muliebris quoddam genus ex pluribus constans speciebus.

אבָב

ipsam sylvam reddit securis. In eos qui suis, unde oritur, exitio sunt. 2. Salix. Aruch. Moed. Kat. f. 12. 2. Sed hodie in Gemara l.c. non legitur.

בְּבָב porta. v.

אַבְּבָא, אַבְּבָב Instrumentum Musicum, organum, in Ecclesiis potiss. usitatum. Job. 21. 12. Fistula ex novarum frugum calamo confecta. Angl. A fife or Pipe, Gen. 4. 21. Aff. Job 30. 31. Pl. אַבְּבָבִים Jerem. 48. 36. Hinc Lat. Ambubajæ, mulieres tibiarum cantu se alentes apud Interp. Suet. & Horat. v. Ar. Rabb. & Talm. est omne, quod calami similitudinem habet, ut חֻטָּא דְּרַשְׂעָא & אַבְּבָב רֹועָה scribitur etiam אַבְּבָב דְּזַיאָה Fistula, virga pastoralis, herba unicaulis.

אַבְּבָב Sartago ærea vel fistulis, foraminibus pertusa, qua aristæ vel grana recentia torrebanuntur. It. instrumentum ferreum, instar calami oblongi, quo ignis accenditur, vel excitatur, vel aliquid torrendum igni adhibetur. Aruch.

אַבְּבָב Avis quædam immunda, Lev. 11. 19. Onk. Deut. 14. 13. in Jon. & T. Hier. redditur per milvum, picam.

אַבְּבָבִית Horror, horripilatio, qua quis frigescet & calet. In Aruch videtur omnino pro frigore accipi, ex Beresch. rab. sect. 19. & 52. Sed in priori l. legitur חַכְנִים, in poster. חַכְנִים scabies. חַכְנִים forsitan corrupte pro

DP. טְמִיאָה (Munst.) nomen Daemonis & idoli.

Syr. קְבָב Fructus. Deut. 33. 13. Cant. 6. 10.

Pl. קְבָבִת Poma, Cant. 4. 13. de mollioribus tantum fructibus dicitur, quibus nulli sunt cortices, ὄπως. קְבָב B. B. Idem.

קְבָב Tibia. 1 Cor. 14. 7.

Sam. אַבְּבָב i. q. Hebr. Levit. 2. 14. אַבְּבָב

Ita & in disjunctione Interrogativa fit, ut:
Num Zeidus apud te
est, an vero Amrus.
4, Interjectiva dolentis, Heu, ah. i. q. 51. 5, Dubi-
tati. Num suscipiatur? Nassar. 19. 57.
va أَعْبَلْ Bd.

NN Arab. ۱۱. Producto spiritu elatum, est
particula vocantis eminus, & vociferantis,
Heus. O. 2, in- ۲ Sonus Aa, nomen formatum.
crepantis. unde ۱۱, 3, deridentis & despicantis,
Hui, vah. Diminu- ۴ Ironia, vitupe-
Hinc nomen أَيْدِي, tivum أَيْدِي trium.

۱۱ v. أَبْ الـ وَ لـ & اـ وـ v. أَبْ الـ وَ لـ & اـ وـ

۱۱ v. أَبْ الـ وَ لـ & اـ وـ

۱۱ v. أَبْ الـ وَ لـ & اـ وـ

۱۱ v. أَبْ الـ وَ لـ & اـ وـ

אָזְרָךְ, Disputant Talmudici, an si quis in
sabbatho duo נ hujus vocis scribat, reus fiat vio-
lati sabbathi. T. שְׁבָרֵן. p. 103. a. Dn. Buxtorf.
putat, vocem esse Biblicam exempli loco addu-
ctam ex Esa. 45. 5. Chartæ experimentales, bre-
via, schedæ. Munst.

الـ طـرـيـلـاـلـ بـارـبـ. Gingidi
species. Afro-
rum lingua pes avis, Adar n. pes, ilal volucris.

۱۱ m. Luscinia, andor.

الـ دـهـنـ بـشـ Deus Pater B. B.

الـ دـهـنـ بـشـ Sedum, sempervivum, delosov: hujus
enumerantur a B. B. tres species: prima major,
secunda minor, & alia tertia. Diosc. 1. 4.

الـ دـهـنـ بـشـ Auscav. Diosc. 1. 3.

الـ دـهـنـ بـشـ C. 105.

الـ دـهـنـ بـشـ أـهـلـ الـ دـهـنـ

i. q. اـهـلـ الـ دـهـنـ

Targ. sec. Hujus die 9. Inde servant Je-
junium desolationis Jerusalem a Chaldeis factæ,
& vesperi ante hunc diem ad מַשְׁיב se accingen-
tes, calceos exaunt, candelas omnes præter unam
Lectori reliquiam removent; sic nudis pedibus in pa-
vimento orant, Threnosque Jeremiæ legunt. 15.
die ۲۸ convivantur, & credunt mitigatam fuisse
captivitatem Babyloniam. Schindl.

Talmud. Est habitus, vel ornamenti muliebris
quoddam genus ex pluribus constans speciebus.

Syr. אָבָּה m. Augustus, & est ordine undecimus
mensis annum ab Octobri exorsis.

אָבָּה & אָבָּה Idem Arabibus, Syriae præsertim
& Mesopotamiae incolis, compu-
to Juliano utentibus, si quando anni solaris ratio-
nem habent. Act. 13. 25. Ti.

אָבָּה m. Culmus, spica mutica,
cum calamo. Exod. 9. 31. arista virens. Lev. 2. 14.
tantum dicitur de terra nascentibus, que vere pro-
germinant in Oriente, præprimis hordeo. Hinc
& nom. mensis est. Exod. 13. 14. q.s. spicarum, no-
vorum fructuum; nobis Martius aut Aprilis, Ch.
Cum תְּלִי conficit nomen loci. Ezech. 3. 15. ad
verbum, ad acervum spicæ maturescentis.

אָבָּה m. Viror, fructus recens, virens. Germen.
aff. sing. Job 8. 12. Pl. const. Cant. 6. 10. D. Ca-
mio, quem impugnat E. Levita, arbor, lignum: quia
omne quod in culmum ascendit, Hebrais ita dicitur.

Ch. אָבָּה Primum vel præcocem fructum pro-
duxit. Part. Hos. 9. 10.

אָבָּה m. i. q. Heb. fructus,
proventus, Num. 13. 27. aff. Ezech. 36. 8. Job
31. 12. Dan. 4. 11. Pl. emph. 1 Reg. 6. 38. 2.
Primum & principale in unoquoq; opere & arte.
Gen. 4. 3. alias fructus exponitur. G. F.

אָבָּה Talm. idem. Bava Kama fo. 81. 1. Glof.
rami tenuiores. sed B. Aruch. legit v. חֹבֶב.

אָבָּה Arista. Spica. pec. fricabilis & e-
sui idonea, ut vertunt 3. Arabes, noster, Maurit.
& Arab. Samarit. Novæ fruges. Præmetium.
Meton. grana aristæ. per antonom. poma. Inde
אָבָּה i. q. Nisan, mensis, quo fruges teleioyo-
nei (Philo de die 7. p. 1174.) perfecte mures-
cunt. Deut. 16. 1. Exod. 13. 4. Rabb. præsert.
Occidentalioribus est ver. אָבָּה Vernalis.
אָבָּה f. أَبْيَاتْ

מניה وبها אָבָּה Saltus, Sylva. Prov. אָבָּה
نَزِيلْ بِيَهْ Neronia. Sanh. c. 4. Ex ipsa est, & in

monis & idon.

Syr. אָבָּה Fructus. Deut. 33. 13. Cant. 6. 10.

Pl. אָבָּה Roma, Cant. 4. 13. de mollioribus
tantum fructibus dicitur, quibus nulli sunt corti-
ces, ḥaww. أَبْيَاتْ B.B. Idem.

אָבָּה Tibia. 1 Cor. 14. 7.

Sam. אָבָּה i. q. Hebr. Levit. 2. 14. & אָבָּה.
Exod. 9. 31. אָבָּה Mensis Nisan. Exod. 1. 2. 4.
& אָבָּה Deut. 16. 1.

Eth. אָבָּה: Amharice, Flos. I. Lu.
אָבָּה: Fluctus, unda. אָבָּה: הַגְּזָבָה: פְּלָגָה:
Fluctus (mare) absque litore. V. أَبْيَاتْ.

Ar. אָבָּה Fuit. O. & I. gen. Movit, commovit
rem. cca. spec. Paravit, applicuit se
corpo vel animo ad iter, stringendum gladium.

c c J. It. cap & לְ r. 2, Tetendit in pa-
triā: desiderio vel ipso itinere. Contendit ad id,
quod voluit, ad eum, illum versus. Rem suam egit,
suam instituit viam. Et intrans. Bene instituta fu-
it vitæ ratio. 3, Paratus destinatum certumque
intentavit impetum, eove aggressus fuit. v. وَبْ.

4, Optavit. Gigg. affine est Hebr. 5. i. q.

אָבָּה Fugavit, in fugam convertit. Ka. II. Cla-
mavit, vociferatus fuit: ut qui adoritur
hostem. אָבָּה clamor Hesych. V. Irrausit, raucedine
correptus fuit, eaque laboravit: velut ex clamore.

2, Admiratione rei affectus fuit. c c ب. 3, Pa-
ter fatus est. B.B. v. أَبْ.

אָבָּה Act. Conj. I. 2, ipsum propositum.
3, gramen s. pabulum quodcunque
virens, & quicquid viroris terra producit Pl.

אָבָּה, Consonat cum Heb. אָבָּה, Ch. אָבָּה. Oppon.
in Cora. أَفْكَكْ fructus; quod hic

homini, illud pecori. 4, Pasuum, pratum. 5, Op-
pidum in Arab. felice.

أَبْ Pagus Arab. felicis.

أَبْ Act. I. sign. 3. - 2, i. q. أَبْ

A Via,